

II Cz 59/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Mokras

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. M.

przeciwko K. S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w

P.

z dnia 27 października 2014 r. sygn. akt VI C 341/14

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Jarocinie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w P. oddalił wniosek powódki E. M. o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu podał, że sytuacja materialna i rodzinna powódki pozwala jej na uiszczenie kosztów sądowych.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka domagając się jego zmiany i zwolnienia jej od kosztów sądowych w całości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zwolnienia od kosztów sądowych, zgodnie z art. 102 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398) może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

E. M. prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z mężem K. M., mimo umownie wyłączonej ustawowej wspólności majątkowej, powódka otrzymuje emeryturę w wysokości 1.122,03 zł. , jej mąż z tytułu zlecenia otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 860 zł. Powódka podała także, iż wydaje na leczenie około 630 zł miesięcznie.

W świetle powyższych okoliczności uznać należy, że słuszne jest stanowisko sądu pierwszej instancji, iż wniosek powódki o zwolnienie jej od kosztów sądowych nie jest zasadny – powódka jest bowiem w stanie uiścić koszty sądowe bez uszczerbku w utrzymaniu siebie i rodziny.

Podkreślenia wymaga okoliczność, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla osób, które z uwagi na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania dla siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające – może zwrócić się o pomoc państwa (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 24.09.1984 r. II CZ 104/84, Lex 8623). Ponadto, jak wskazał Sąd Najwyższy, dla wydatków związanych z prowadzeniem procesu strona powinna znaleźć pokrycie w swych dochodach przez odpowiednie ograniczenie innych wydatków nie będących niezbędnymi dla utrzymania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.07.1980 r. I CZ 99/80, Lex 8257). Opłaty sądowe stanowią rodzaj danin publicznych. Zwolnienie od ponoszenia tego rodzaju danin stanowi odstępstwo od konstytucyjnego obowiązku ich powszechnego i równego ponoszenia. Zwolnienia mogą więc być stosowane w sytuacjach wyjątkowych. (por. postanowienie S.N. z dnia 19.03.2010 r. II PZ 34/09 Lex 603836).

Jak słusznie zauważył sąd pierwszej instancji, skoro egzekucja z nieruchomości powódki toczy się już od 2012 r. a nadto skoro wniosła sprawę przeciwko swemu wierzycielowi o odszkodowanie za zajmowanie przez niego powyższej nieruchomości liczyła się, że wytoczy przedmiotową sprawę i winna w związku z tym poczynić stosowne oszczędności na poczet kosztów sądowych.

W świetle powyższego uznać należy, że zażalenie powódki nie jest uzasadnione i na mocy art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało postanowić jak wyżej.